अशोकवनिकायाः समागतं पक्षे पितुरादेशात् वनमायातं अना मृष्टरजोविधूसरं अनामृष्टं अनपनीतं यद्रजोभूमौ शयनाल्लग्नं तेन विधूसरं पाण्डुरं धूसरशब्दोदक्यमध्यः महिषधूसरितः सरितस्तटइति प्रयोगात् अपेतमैथिलिं अपेता मैथिली यस्मात् वङ्ग प्रेयसीत्युदाहरणेन धृतःकइत्यस्य प्रायिकलक्षणान्न कप्रत्ययः गवावादेरिति ह्रस्वः किम्वा मैथिल्याः सकाशादपेतं भ्रष्टं अपेतस्य पूर्व्वनिपातोऽभिधानात् राजदन्तादित्वादिति परः गौरव मात्रं केवलं गुरुत्वाख्यगुणविशेषं दधतं धारयन्तं न दीपनादि आत्मपक्षे माहात्म्यं तद्धितोपमेति तद्धितसंज्ञकेन चत्साम्यइति कृतवत्प्रत्ययेन सादृश्याभिधानात् एवं कल्पादयोऽपि सादृश्य सूचकाः स्वमते तद्धितस्य तसंज्ञा ॥ ३३ ॥

सामर्थ्यसम्पादितवाञ्छितार्थश्चिन्तामणिः स्यान्न कथं हनूमान्। सलक्ष्मणोभूमिपतिस्तदानीं शाखा मृगानीकपतिश्च मेने ॥ लुप्तोपमा ॥ ३४ ॥

सामर्थ्येत्यादि। सामर्थ्येन शक्त्या सम्पादितोनिष्पादितोवाञ्छि तोऽभिलषितोऽर्थोयेन स हनूमान् कथञ्चिन्तामणिश्चिन्तामणि रिव न स्यात् इति तदानीं मेने ज्ञातवान् सलक्ष्मणः सह लक्ष्मणेन भूमिपतीरामः शाखामृगानीकपतिश्च सुग्रीवः। लुप्तोपमेति चिन्तामणिरित्यत्रैवशब्दार्थस्य गम्यमानत्वात् लुप्तोपमेति ॥ ३४ ॥ ज०म०